Titluri executorii fiscale. Plată. Modificarea obligaţiilor stabilite ca urmare a admiterii contestaţiei contribuabilului. Cerere de întoarcere a executării. Respingere

Curtea de Apel Cluj, Secţia a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal, decizia nr.8299 din 9 septembrie 2013

Prin sentinţa civilă nr.1179 din 01.03.2013 pronunţată de Tribunalului Sălaj s-a respins ca nefondată cererea formulată de petenta SC O.L. SRL – Zalău, în contradictoriu cu DIRECŢIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ŞI OPERAŢIUNI VAMALE CLUJ– Oradea şi DIRECŢIA JUDEŢEANĂ PENTRU ACCIZE ŞI OPERAŢIUNI VAMALE SĂLAJ– Zalău, pentru desfiinţarea Titlului Executoriu nr.7864/05.05.2012 şi întoarcerea executării silite din dosar de executare silită nr.3575/2012, prin restituirea sumei de 109.826 lei, achitată cu OP nr.1/10.05.2012.

Pentru a hotărî astfel, prima instanţă a reţinut că prevederilor art.4041–4043 Cod procedură civilă, reglementează instituţia întoarcerii executării

În speţă însă, aşa cum a rezultat din actele şi înscrisurile aflate la dosar, nu se poarte vorbi despre o desfiinţare „stricto sensu” a titlurilor executorii care au stat la baza executării creanţelor bugetare datorate de reclamantă ci mai degrabă despre o înlocuire sau modificare a acestora,

operaţiune care nu a fost contestată de reclamantă aşa încât, intervenind până la ora actuală o compensare legală a datoriilor reciproce dintre părţi, în baza noilor titluri executorii, cererea reclamantei de întoarcere a executării nu a mai avut nici o justificare de ordin practic şi legal.

Faţă de aceste aspecte, acţiunea promovată de societatea reclamantă, a fost respinsă ca nefondată.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs SC O.L. SRL solicitând modificarea hotărârii atacate, ca fiind netemeinică şi pe cale de consecinţă admiterea cererii introductive formulată, cu obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecată ocazionate.

În motivarea recursului, recurenta a arătat că în fapt prin cererea introductivă de instanţă a arătat că împotriva Deciziilor pentru regularizarea situaţiei nr. 03-30/29.02.2012, nr. 38-44/06.03.2012, nr. 46-52/06.03.2012, nr. 53-55/08.03.2012, nr. 59- 60/20.03.2012, nr. 61-77/29.03.2012 şi Deciziile nr. 85/04.04.2012, nr. 83/04.04.2012, nr. 84/04.04.2012, nr. 82/04.04.2012, nr. 86/04.04.2012, prin care s-a stabilit în sarcina acesteia obligaţia fiscala în cuantum de 109.826 lei, reprezentând TVA şi dobânzi/penalităţi de întârziere aferente TVA, a formulat contestaţie solicitând anularea acestora ca fiind netemeinice şi nelegale, contestaţie ce a făcut obiectul dosarului nr. 3058/84/2012, soluţionat de către Tribunalul Sălaj. Prin Sentinţa civila nr. 5011/05.10.2012 pronunţata în dosarul menţionat, Tribunalul Sălaj a dispus respingerea ca rămasa fără obiect a acţiunii în contencios fiscal, reţinând că prin Deciziile nr. 158 şi nr. 159 din 25/09.2012, DGFP Sălaj a admis contestaţiile formulate de recurentă în cadrul procedurii prealabile şi în consecinţa titlurile de creanţa contestate nu mai sunt la data pronunţării în fiinţa.

Astfel, după cum rezultă şi din cuprinsul Deciziilor nr. 158 şi nr. 159 din 25/09.2012, DGFP Sălaj a decis desfiinţarea

tuturor titlurilor de creanţa contestate care constituie Titlul Executoriu nr. 7864/05.05.2012 emis de către Direcţia Regională pentru Accize şi Operaţiuni Vamale Cluj.

În consecinţă, atâta timp cât titlurile de creanţa cuprinse în Titlul Executoriu nr. 7864/05.05.2012 în baza căruia a fost începută executarea silită au fost desfiinţate în totalitate, sunt îndreptăţiţi la restituirea sumei de bani în cuantum de 109.826 lei, ce a fost achitata potrivit OP 1/10.05.2012 în contul celei dintâi pârâte.

Prin Sentinţa civilă nr. 1179/01.03.2013, instanţa a apreciat nefondată cererea formulată, dispunând respingerea acesteia. În motivarea acestei soluţii, instanţa s-a rezumat în a arăta că în speţă, aşa cum rezultă din actele şi înscrisurile aflate la dosar, nu se poate vorbi despre o desfiinţare „stricto sensu” a titlurilor executorii care au stat la baza executării creanţelor bugetare datorate de reclamantă ci mai degrabă despre o înlocuire sau modificare a acestora, operaţiune care nu a fost contestată de reclamantă, aşa încât, intervenind până la ora actuală o compensare legală a datoriilor reciproce dintre părţi, în baza noilor titluri executorii, cererea reclamantei de întoarcere a executării nu mai are nici o justificare de ordin practice şi legal.

Menţionează că în mod eronat instanţa a apreciat astfel, întrucât deciziile emise ulterior, în urma emiterii Deciziilor nr. 158 şi nr. 159 din 25/09.2012, prin care DGFP Sălaj a decis desfiinţarea tuturor titlurilor de creanţa contestate iniţial, au fost contestate, nereprezentând obligaţii băneşti certe, care să poată fi supuse unei compensări legale.

În conformitate cu prevederile art. 1144 C. civ., compensaţia operează de drept, în puterea legii, dacă sunt întrunite condiţiile prevăzute de art. 1145 C. civ. în cazul recurentei, atâta timp cât a contestat şi deciziile ulterioare, datoria nu are un caracter cert şi nu întruneşte condiţia exigibilităţii menţionată de art. 1145 C. civ., nefiind recunoscută de către

recurentă şi nici constatată printr-o hotărâre judecătorească.

În consecinţă, consideră că nu se află în prezenţa unei compensări legale cum greşit a apreciat instanţa, motiv pentru care solicităm admiterea recursului formulat.

Intimata *DIRECŢIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANŢELOR PUBLICE CLUJ-NAPOCA a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului.*

Analizind recursul declarat prin prisma motivelor invocate Curtea apreciaza ca acesta este nefondat pentru urmatoarele considerente:

Din analiza cererii de recurs rezulta ca în esenţă recurenta reclamanta a invocat un singur motiv de recurs si anume acela ca in speta nu poate opera compensarea legală întrucât creanta detinuta de catre pârâte nu este certa ,lichida si exigibila în conditiile în care a contestat-o în conditiile art. 205 şi urm din OG 92/2003.

În realitate creanta detinuta de catre pârâte a fost stabilita in conditiile Codului de procedura fiscala prin titluri de creanta fiscala.

Conform art. 141 alin. 2 si 1 din OG 92/2003 titlul de creanţă devine titlu executoriu la data la care creanţa fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevăzut de lege.Executarea silită a creanţelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

Scadenta acestor creante fiscale este reglementata de art. 111 din OG 92/2003.

Din aceste prevederi legale rezultă aşadar ca actele de stabilire a creantei datorate de catre reclamanta si contestate in speta au devenit la scadenta si titluri executorii ,ele stabilind astfel creante certe, lichide si exigibile.

Art. 205 si urm din OG 92/2003 permite contestarea acestui titlu de creanţă fiscală fara a prevedea ca formularea acestei contestatii are vreun efect asupra caracterului executoriu al titlului de creanţă fiscală şi implicit asupra caracterului cert, lichid si exigibil.

Art. 215 din OG 92/2003 reglementează posibilitatea obţinerii suspendarii executarii actelor contestate si implicit suspendarea caracterului cert, lichid si exigibil si exigibil al creantei.

Rezultă aşadar că prin prisma prevederilor legale sus menţionate formularea contestaţiei nu are nici un efect asupra caracterului cert, lichid si exigibil, compensarea putând opera chiar si în condiţiile în care creanţa este contestată asa cum aceeaşi creanţă poate fi si executată silit în condiţiile existentei aceleiasi contestaţii.

Singura posibilitatea care ar fi impiedicat in speta realizarea compensării era obţinerea suspendarii executării titlurilor de creanţă fiscala ceea ce in speta nu s-a întâmplat.

Evident ca în masura în care contestaţia va fi admisa iar titlurile de creanţă fiscală vor fi anulate ,efectele compensării sunt înlaturate în mod retroactiv, ipoteză în care reclamanta va putea reitera cererea de restituire a sumelor achitate ,nascându-se o altă situaţie de drept decât cea existentă în prezent si mai sus expusă.

În plus Curtea reţine că în mod corect prima instanţă a reţinut că în spetă titlul de creanta si implict titlul executoriu nu a fost desfiintat definitiv ci doar in scopul

emiterii de noi titluri de creantă în care datoriile fiscale ale reclamantei recurente sa fie legal stabilite astfel ca nu a existat o desfiintare a titlului executoriu în sensul art. 404 indice 1 C.pr.civ pentru a fi incident[institutia intoarcerii executarii silite.

Având în vedere aceste considerente rezultă ca în speţă în mod legal s-a procedat la compensarea legala astfel ca în temeiul art. 304 indice 1 C.pr.civ ,art. 312 C.pr.civ Curtea va respinge recursul ca nefondat si va menţine sentinţa recurată ca fiind legală şi temeinică.

Sursa: site-ul Curții de Apel Cluj